

Johannes Lou: Det er den højtærede Kirkeminister og det ærede Medlem fra Stege (Jessen), der kalder mig frem til en ganske kort Bemærkning. Den højtærede Kirkeminister nævnedes i Indledningen til sit Foredrag en Række gode Mænd, som var for den borgerlige Vielse, og den Række kan selvfølgelig suppleres med en Række andre udmærkede Mænd. Naar vi for vort Vedkommende har foreslaaet den fakultative Ordning, beror det i første Række paa, at det er det danske Folks Ønske, at denne Ordning bliver gennemført. Overalt, hvor vi kommer frem i Menighederne, vil vi høre, at den fakultative Ordning er den, der ønskes, og hvis den højtærede Kirkeminister vil følge den Forhandling, der har fundet Sted i det norske Odelsting, vil han deraf se, at en lang Række baade radikale og moderate Venstremænd, som tidligere har holdt paa den obligatoriske Ordning, netop paa Grund af det norske Folks Ønske er gaaet med til at forandre deres Stilling indenfor Rigsdagen.

Det ærede Medlem fra Stege sagde, at det jo neppe vilde gaa med den obligatoriske Ordning, vi vilde blive nødt til at gennemføre den fakultative Ordning, men saa maatte der ogsaa paalægges Præsterne en Pligt til at vie, hvem det skal være. Heroverfor maa jeg henvise til Kommissionsforslaget § 31, som tager et meget betydeligt Hensyn til Præsterne, idet den stiller Præsterne frit, ligesom den stiller Folk frit. I første Række staar der i § 31, at Præsterne kan nægte Vielse af fraskilte, men dernæst gaar Kommissionsforslaget videre og siger, at i det Øjeblik det skulde stride mod Præstens Samvittighed at vie et Par, kan Biskoppen og nogle andre Myndigheder danne en Slags Kommission til Afgørelse af, hvorvidt Præsten er pligtig til at foretage Vielsen. Naar vi kræver Frihed for Befolkningen, maa ogsaa Præsterne stilles frit. Det manglede bare, at en politisk Forening, af hvilken Art den end maatte være, saaledes som i den Ifversenske Sag for at drille en Præst skulde kunne tvinge ham til at handle mod sin Samvittighed. Det er det, Kommissionsforslaget forhindrer, og vi er taknemlige for, at Kommissionen saa skarpt har understreget dette.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Præstø Amts 4de Valgekreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jessen: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han saa ogsaa vil være med til at stille de borgerlige Embedsmænd frit, thi jeg synes, det maa være Konsekvensen af det ærede Medlems Tale. Hvorfor skal der være Frihed for Præsterne og ikke for de borgerlige Embedsmænd til at nægte at foretage en Vielse?

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det 5te Medlem for Sorø Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Man behøver slet ikke det skrækkelige Begreb „Giftefoged“, thi de borgerlige Embedsmænd skal kun underskrive en Protokol om, at de to Mennesker har erklæret sig for sande Ægtefolk at være; det bliver saaledes et rent Registreringskontor, der oprettes. Saadant noget kan man virkelig tvinge enhver til at underskrive.

Axel Møller: Den højtærede Kirkeminister anførte, at Sønderjyderne efter hans Mening absolut Ønskede at bevare det tvungne borgerlige Ægteskab. Det stemmer ikke med Udtalelser, jeg har hørt fra anden sønderjysk Side, og det forekommer mig, at den Omstændighed, at et i Sønderjylland nedsat Udvalg, bestaaende af forholdsvis faa Mænd, har udtalt sig i den Retning, den højtærede Kirkeminister anførte, ikke er overbevisende. Det er ikke noget nyt for os, at det ogsaa i Sønderjylland kan hænde, at der er Udvalg, som har forskellig Mening. Det kunde ogsaa tænkes, at Grunden til, at der fra sønderjysk Side er faldet Udtalelser til Fordel for tvungen borgerlig Ægteforening, kan søges i, at man svæver i den Misforstaaelse, at man kun paa den Maade kan bevare Frihed for Kirken. Her forekommer det mig, at Kommissionsforslaget har foreslaaet en overordentlig god Ordning, idet det samtidig med at hævde Borgernes Ret til at bevare Frihed med Hensyn til, hvilken Form for Ægteskabs Indgaaelse de ønsker, ogsaa giver Kirken den Frihed, den har Krav paa, og jeg vil gerne takke den ærede Kommission, fordi den paa dette Punkt har givet en, som det forekommer mig, ganske udmærket Løsning.

Med Hensyn til det andet Moment, den højtærede Kirkeminister anførte: Hensynet til Kirken selv, turde vel ogsaa de Udtalelser, der fra forskellige kirkelige Sider er fremkommet til Gunst for den tvungne borgerlige Ægteforening, for en